

zahvalo vladi za železnico in udanost do vladarja, le znamenitejše stvari omenjamo.

Pozdrav za pozdravom se je vrstil v Št. Vidu, v Radohovi vasi, zlasti slovesno pa v Veliki Loki. Tu ti je držal dečko venec, da se je za njim kar skrival. Videl je vsakdo lahko, kako radosten je ta dan za lepo in imovito občino. In da tu stanujejo Slovenci, ki so veseli svojega doma, pokazali so Ločani ob tej priliki.

A kaj naj rečem o Trebanjcih, kateri so pozdravili slavnostni vlak malo pred poldnem? Tu si imel prelepo, res ganljivo sliko našega

čvrstega, krepkega slovenskega naroda. Občinsko zastopstvo, ognjegasci, cerkev, šola — in velika skupina veselih Trebanjk v zali narodni obleki — to je iznenadilo vse. Bilo je, kakor da si v čarobnem vrtu, kjer te pozdravlja sama milina, lepota in radost. In če ti je ugajalo, vzel si iz prijaznih rok tudi šopek in izpraznil kozarec dobrega domačina na zdravje vrlim Trebanjcem.

Vožnja po témeniški dolini v lepem vremenu se je zdela nad vse zanimiva zlasti onim, ki so se vozili tod v prvič. Po travnikih je posuto cvetje, hribe zaljša gosto drevje, v daljavi

Št. Lovrenc ob Temenici. (Fotografoval Fr. A.)

ti kimajo cerkvice in gradovi s sinjih gor. Od Trebnjega naprej se menjajo neprestano prizori. Veličasten pa je razgled po mirnopoški nižavi. A radovedno se oziramo, kdaj in kje se neki pokaže Novo mesto. Žal, ne pokaže se naravnost. Ta dan pa se je pokazalo, dejal bi, živo mesto pred novomeškim kolodvorom in nad kolodvorom, kjer je bila zbrana neštevilna množica.

Pri novomeški postaji seveda je bil vrhunec slovesnosti. Tu je bil sprejem ne samo lep, ampak tudi veličasten. Pa bil je tudi res za mesto važen trenutek, ko je stopilo v najbližjo

zvezo z drugim svetom, trenutek, kakoršen se ne doživi v stoletju. Občinski svēt, duhovščina, društva, in zopet ženstvo v lepi narodni noši — to je bilo kakor ob cesarjevem dohodu v Ljubljano pred najstimi leti. Vse je čutilo, da je sedaj trenutek najvišjega veselja za mesto, zato se je radovalo vse in glasno klicalo pozdrav došlim gostom.

Slavnostni vlak jo je po četrtturnem postanku mahnil nazaj po prejšnji poti, a potem urno zavil na zapad proti Straži. Vožnja ob mirni, tedaj močno narasli Krki je lepa in kratkočasna, mislim da izmed najlepših, kar jih je